

ИЗТОКЪ

Тарифа на обявитъ:
офиц. по 2 лв. на кв. см.
сѣдебни по 1 лв. на дума;
търг. реклами, честитки,
некролози, об. за годежъ
и др. по споразумение
Абонаментъ 80 лева
за година
Адресъ: в. „Изтокъ“
Сливенъ

Броя 2 лв.

Седмичникъ за политико-общественъ и културенъ нивотъ.

Редактира комитетъ

Сакия Муни

АПОСТОЛЪТЪ

Намъ свобода ни трѣбва
и човѣшки правдини.
В. Левски

На 19 т. м. се навършватъ 62 години отъ смъртъта на голѣмия човѣкъ, апостола и революционера—Василь Левски. Всѣка година на тоя денъ ние си спомняме за великия тоя българинъ, всѣка година на тоя денъ ние говоримъ за грандиозното дѣло, за безсмъртния подвигъ на гордия синъ на Балкана, всѣка година ние отдаваме възхвала и поклонение на свѣтлия духъ на безпримѣрния апостолъ на българската свобода—Левски. Левски, чието име стана символъ на сѣйна правствена чистота и безпредѣлна любовъ къмъ Родина и изтерзанъ народъ.

Цели 62 години изтекоха отъ она денъ, когато Левски съ свѣтълъ погледъ къмъ бѣдещето овисна на вѣжето. Шестдесетъ и две години, отъ когато българскиятъ Христосъ възвести чрезъ смъртъта си радостния лѣкъ за свобода и правдини. Шестдесетъ и две години, отъ когато смъртъта премина въ животъ!

Има ли нѣщо по велико отъ саможертвата? Има ли подвигъ по-възвишенъ отъ това да се пренесешъ въ жертва за благото на своитѣ братя? Има ли Голгота по свещенна отъ любовта къмъ човѣцитѣ? — А всичко това се слива въ едно и дава величавия образъ на нашия апостолъ, дякона Левски, образъ, който ще пребже въ вѣковетѣ!

Времето, презъ което живѣе и работи Левски, бѣ бурно и сѣдбоносно. Върѣдъ духовния мракъ и робството, върѣдъ кървавитѣ пиршества на вѣковенъ врагъ и разгулни угнивители блѣстеше, обаче, огненона искра, шедствуваше непобедимъ духъ. Отъ Дунавъ до Родопитѣ и отъ Морава до Черно-море той кръстосваше нашата земя—„навсѣкѣде гонень, навсѣкѣде приеть“. И огненото му слово вещаеше бунтъ и свобода.

Левски незнаеше почивка. Той нарама апостолската торбичка и тръгна между людетѣ отъ паланка въ паланка, отъ колиба на колиба. Кждето минше, тамъ цѣвфаше радостна усмивка по лицата. По стѣпкитѣ му никнѣше семето на свободата и борбата за животъ. „Думитѣ му бѣха прости и кратки, но пълни съ упование и надежди сладки“. Тѣ вливаха благотворенъ лѣкъ въ сърдцата на тия, които го слушаха. Присѣтствието му се чувствуваше навсѣкѣде—сякашъ носѣше съ себе си огроменъ магнитъ, който привличаше съ тайнствена сила.

Седемъ години той ходи „бездоменъ, безъ сънь, безъ покой“. Закрилникъ му бѣше Балкана, приятель—гората, палати—колибигѣ, хижитѣ и воденицитѣ. Навсѣкѣде „за него вратитѣ отворени бѣха“ и всѣки съ трепетъ и благоговение про-

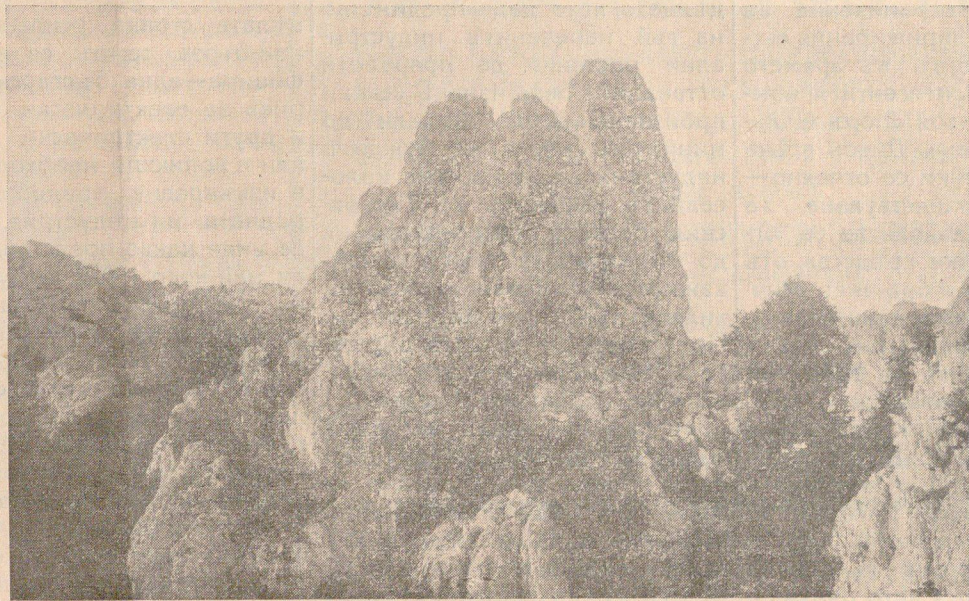
изнасяше името му. Той се отрече отъ себе си и се отдаде въ служба на народа си. И за награда получи... бѣсило. Но семето посѣто отъ него „падаше чудно въ сърдцата и бързо растеше за жетва богата“... И ето, че следъ него дойдоха други великани! Развихри се буйна младостъ и върху коститѣ и кръвта на редицата борци, израстна българската свобода. Куршумитѣ и бѣсилкитѣ родиха свободата!..

Но днесъ, когато възпомуваме годишнината отъ обесването на Левски, когато се покланяме предъ свѣтлата му паметъ, чувствувайки особена гордостъ въ душитѣ си, днесъ, надъ европейското небе тегне буреносенъ облакъ. Облакъ, който застрашава да разруши мира между людетѣ и да принесе въ изкупителна жертва народността свѣсть и родна култура на нѣкои малки народи.

И въ тоя сѣдбоносенъ и върховенъ моментъ, когато у насъ народъ и държава напѣватъ последни сили, за да заживѣятъ новъ животъ, намъ сѣ нуждни велики духове и самоотвержени борци като Левски. Въ тия времена на изненади, противоречия и неустановеностъ, трѣбва отново българинъ, който да покаже правия, спасителенъ пѣтъ на новото време, крилатия възходъ на племето ни.

Днесъ, когато хората навсѣкѣде сѣ се озвѣрили и премного механизирали, трѣбва сърдце като на Левски, което силно да бие и да очеловѣчи „най-свършенното сѣщество“ на земята. Днесъ бесилката отъ преди 62 години трѣбва да направи българина отново българинъ и човѣка отново човѣкъ. Нека блѣсне правдата! Нека кръвта на великия мченикъ бѣде свѣтото причастие на всички борци! Защото по земята още има неправда и робство! Народитѣ все още сѣ въ своето детство. Огледайте се и ще видитѣ! Кой буди народната свѣсть въ Добруджа, Тракия, Западнитѣ покрайнини? Кой кръстосва тѣжнитѣ полета и легендарнитѣ букаци на Македония? Кой сгрѣва сърдцата и прѣска свѣтлина въ мрачнитѣ души на нашитѣ братя—роби тамъ? Кжде е Левски? Де е неговиятъ свѣтълъ духъ?.. Отъ де да почерпимъ неговитѣ сили за борба? До кога човѣкъ човѣка ще заробва? Окрили ни, Господи, да следваме примѣра на Левски! Дай ни сили да се боримъ съ злото и служимъ само на доброто, правдата и свободата!

Отдавайки още веднажъ нашия признателенъ поклонъ къмъ свѣтлата паметъ на апостола на българската свобода—нека благодаримъ за всичко онава, което той ние е далъ и обещаемъ предъ духа му, че ще следваме неговия заветъ и

Изъ Синитѣ камъни — „Калето“

Съ Слив. Народенъ хоръ въ Бургазъ

„Хорътъ е народна музикална школа“.

Перона на Бургазката гара гъмжи отъ посрещачи. Музиката на 24 полкъ стича тържественъ маршъ. Точно въ 7 1/2 ч. влака спира. Хориститѣ бодро скачатъ, нареждайки се да приематъ приветствията. Първо поздравява хора н-ка на гарнизона г. полковникъ Йордановъ. Следъ него председателя на Сливенската дружба въ Бургазъ г. Анастасовъ държи кратка приветствена речъ.—Отговаря на поздравитѣ г. А. Николовъ. На хола на изхода на гарата Бургазския хоръ „Родни звуци“ чака да поздравятъ другаритѣ—хористи.—Малко студень, строго официаленъ поздравъ. Двата хора последователно изпѣватъ „Родна пѣсенъ насъ на вѣкъ ни свързва“. Посрещането е завършено.—Хориститѣ се разпредѣлятъ по квартири, готвейки се за участието си въ вечеринката на Сливенската дружба въ Бургазъ.

Въ салонитѣ на 24 п. дружина надъ 2000 души Сливенци и гости манифестиратъ по най-различенъ начинъ задушевността, сплотеността, обичта къмъ родния Сливенъ и вниманието и интереса къмъ хора. Поради напредналото време, лоша салонна атмосфера, хорътъ пѣе само две пѣсни, изпратени съ нестихващи овации и точно въ 12 ч., проявявайки една забележителна дисциплина, всички хористи се прибиратъ.

Недѣля 11 ч. сутринта. Салона на „Постоянната комисия“. Концерта е извикалъ извънреденъ интересъ.—При препълненъ салонъ, завесата на сцената открива наредени въ красивъ строй бодри, уверени въ себе си и въ изкуството

то си 80 хористи и хористки на Слив. нар. хоръ. Огдѣлнитѣ номера на програмата следватъ въ идеаленъ редъ и точностъ, единъ следъ други, покривани съ бурни, искрени, заслужени ржкоплексания.—Между първата и втората частъ на концерта, председателя на дружбата, силно развълнуванъ, поздравява хора за изкуството му и за готовността му да служи на Родината, прегръща диригента, поднася букетъ. Следва втората частъ на концерта, дето великолѣпното изпълнение на Щраусовия „Синъ Дунавъ“ извика нестихващитѣ овации на публиката. Хорътъ е принуденъ да бисира последната частъ, а следъ туй пѣе и „Родна пѣсенъ насъ на вѣкъ ни свързва“. Концерта се свършва.

Впечатления:
Общо за хора. Преди всичко хорътъ изнесе една сериозна и трудна програма. Тукъ сѣ „Синиятъ Дунавъ“ на Щраусъ, пѣта за първи пѣтъ отъ смѣсенъ хоръ у насъ, „Приморски на пѣви“ на Мокренець, „Сеймени“ на Морфовъ. Следъ туй — хорътъ пѣе чисто, вѣрно, ритмично. Партиитѣ сѣ застѣпени съ нуждното число гласове, добри пѣвци, добре тембровани. Личи, че надъ хора е работено много, системно, упорито.—Ритмика, тонална издържливостъ, ансамбълъ сѣ вече достатъчно улегнали, че хорътъ може да работи, за репертуаръ, за улаждане нѣкои пасажи, за по вече финесъ.

Прави особно впечатление изпълнението на народнитѣ пѣсни. Изпълнени бѣха не театрално, а съ присѣщата на нашата народна пѣсенъ интонация, характеръ. Осце за хорътъ—обича и вѣрва безгранично диригента си.

Диригента:
Роденъ музикантъ. Музикантъ въ всички фибри на душата и тѣлото. Енергиченъ, неуморимъ до упоритостъ. Дирижира живо, темпераментно, културно,—

даващъ на нѣкои композиции особна интерпретация, той е далъ изглежда всичко на хориститѣ си — тѣ трѣбва да му дадатъ осце.

Акомпанятора:
Думата не е на мѣстото си. Любимецъ на Сливенъ, познатия композиторъ и пианистъ г. Мишо Тодоровъ не е акомпаняторъ точно въ смисъла на думата—той не акомпанира — той свири на пианото като компонистъ, той твори. На много мѣста той изпълнява цѣли оркестрови партии. Всѣка критика и всѣка похвала за него сѣ лишни. Ценното е, че Нар. хоръ е спечелилъ неговото сътрудничество и така високо е подигналъ степенята на изкуството си.

Да бждатъ здрави и бодри хористи, диригентъ, сътрудникъ, за родната пѣсенъ, за изкуството, за Сливенъ!

Г. Ноевъ

Въ служба на Сливенъ

Въ изпълнение решението на събранието отъ 3 т. м., учреденитѣ къмъ Сливенската дружба въ София, стопанска и курортна комисии сѣ почнали вече работата си по изготвяне общия стопански планъ на Сливенъ и околията му.

Дружбата, отдавайки голѣмо значение на подпочвенитѣ и надпочвени води въ Сливенъ и околността му за оросяване, залѣсяване и земеделско разработване близкитѣ до града обширни, сега пустеючи — „Краставо поле“ и красиви Сливенски балкани, урежда две сказки на двамата наши общественици, специалисти по материята: г. Инженеръ Н. Пушкарровъ — геологъ, директоръ опитнитѣ полета въ страната на тема: „Краставо поле“, значението му за стопанството на гр. Сливенъ и г. Инж. Хр. Марковъ, бившъ учителъ въ Електротехн. Уще, на тема: „Вътрешниятъ моторъ, като най-евтино сръдство за използване подпочвенитѣ води на Краставо поле“.

НАЦИОНАЛНА ИНДУСТРИЯ

Нѣкога упорито и оживено се спореше около двете стопански системи—системата на протекционизма и тая на стопанския либерализъм. И най-ожесточенитѣ противници на протекционизма тогава все пакъ признаваха, че за една заражаща се тепърва индустрия, за една млада, въ процеса още на организацията и стабилизацията си индустрия, протекционизма би изигралъ своята роль, би ималъ своето мѣсто. Днесъ тоя споръ е вече замлъкналъ—днесъ въ времето на крайното ограничение въ размѣната въ дирижирания експортъ и импортъ въ времето на клиринга контингентитѣ, компенсациитѣ—тоя споръ е лишенъ, е смѣшенъ. Днесъ всѣка държава, борейки се отчаяно—за своето съществуване, за стопанското равновесие се огръжда съ всички сръдства, отъ всички страни и брани съ всички сили своята национална, своята родна индустрия. Яркъ примѣръ за това ни дава Унгария. Една земеделска държава по естествени условия, една типична селска страна тъй като по-рано бѣше житницата на старата Австро Унгария, тя създаде въ последнитѣ години завидна индустрия въ всички браншове, пази я като очитѣ си и се стреми да се създаде като първостепенна индустриална страна. Да не говоримъ за индустрията на другитѣ две държави—Полша и Чехославия, чийто индустрии далечъ надхвърлиха индустриитѣ на много стари индустриални държави...

Какво правимъ ние у насъ за създаване своя национална индустрия? Какво прави българската държава да закрепимъ, да подпомогне частната инициатива която твори родната индустрия? По основния характеръ на своето национално стопанство България е предимно земеделска страна. Грижитѣ (до колкото такива е имало) на българската държава сж били насочени къмъ земеделството, нашата индустрия въ първитѣ дни на своето зараждане се е грижила сама за себе си; трѣбва да се признае. Онова, което нашата млада индустрия постигна, е цѣлъ подвигъ. Та кой може да помисли преди 10—15 години само за она напредъкъ, за она постижения на индустрията, особно въ браншоветѣ на каучу-

*) Редакцията на в. „Изтокъ“ ще помѣсти последователно въ следнитѣ броеве описание на голѣмитѣ индустриални предприятия въ града ни за да запознае въ подробности читателитѣ ни съ постиженията на родната ни индустрия.

ка, стъкларството, кожарството, парфюмерията, металургията, хартийно-книжна индустрия.

Кризата днесъ въ свѣта, а особено кризата въ земеделскитѣ държави, като нашата, извиква и сочи нови, системни, сериозни грижи отъ страна на държавата за издържане и подпомагане на националната индустрия. Специално за земеделскитѣ страни и държави създаването и стабилизиранието на националната индустрия има специалната задача—да трансформира земеделството, като даде предимство на тъй нареченитѣ индустриални растения, да преработи останалитѣ безъ износъ селски произведения, да намали до минимумъ вноса на чуждитѣ индустрии за да избегне колосалнитѣ дефицитѣ на Търговския балансъ при намаления до минимумъ експортъ и най-важното—създаване работа на хилядитѣ български безработни. Политиката на нашата държава и специално нашата индустриална политика следва да провежда тая линия на действие. Нашата национална индустрия трѣбва днесъ особно да бжде широко и всестранно подкрепена, подпомагана съ всички сръдства и възможности, отъ всички фактори. Народътъ и държава трѣбва всячески да се стремятъ да подпомогнатъ нашата бързо развиваща се индустрия—народа като купува и предпочита произведенията на родната ни индустрия, държавата чрезъ разумно законодателство, което не да спира и пречи, а да пази и поощрява българския индустриалецъ...

Когато говоримъ за нашата млада национална индустрия, за нейнитѣ бързи постижения, за нуждата да бжде тя широко и щедро подкрепена отъ всички страни, ние трѣбва веднага да отбележимъ може би най-голѣмото и най-навременно постижение на родната ни индустрия, фабриката за електрически крушки и други електрически материали „Белфа“. Съвсемъ тихо и безъ много реклама пакъ въ Сливенъ, въ града дето преди 100 години бащата на нашата текстилна индустрия Добри Желѣзковъ Фабрикаджията пушна първия станъ за шаеци и аби, презъ м. юлий миналата година българското акционерно дружество „Белфа“ пушна първата българска електрическа крушка. Тоя фактъ трѣбва добре да се прецени. Въ едно време, когато въ България една по една никнатъ електрически централи на села и градове, когато

Разкрита контрабанда въ Сливенско

Преди нѣколко дни фин. приставъ при Бѣленската община г. Гиневъ и стражара Д. Кънчевъ сж открили въ с. Желѣбръгъ (Сарж яръ) голѣма контрабанда на елпезиранъ тютюнъ. Заловени сж 4 души отъ Северна България, отъ които тримата турци и единъ българинъ. Тютюна, заедно съ тритѣ заловени коня, сж докарани въ Сливен. дан. управление.

Презъ м. октомврий м. г. сжция чиновникъ, заедно съ единъ стражаръ, заловиха въ с. Бѣла Паланка (бѣла чешлий) единъ хаванъ съ 40 кгр. тютюнъ.

цѣлата страна усилено и съ най-бързъ темпъ се електрифицира—една българска фабрика за електрически крушки и други електрически материали е вопиюща необходимостъ, е извънредна придобивка на родната ни индустрия. За да се види какво представлява това най-ново наше индустриално предприятие, трѣбва да отбележимъ, че то е пригодно за единъ годишенъ капацитетъ отъ 1,000,000 електрически крушки при една смѣна отъ 8 ч. т. е. толкова колкото е цѣлия годишенъ вносъ на тоя артикулъ у насъ понастоящемъ. Произведениетѣ отъ „Белфа“ електрически крушки се продаватъ отъ 5 до 10 лева за парче по-евтино отъ чуждитѣ внасяни отъ вѣнъ и по този начинъ „Белфа“ дава на българския консуматоръ косвено една икономия отъ 10,000,000 (милиона) лв. пресмѣната сръдно 1,000,000 крушки по 10 лв. едната. Друго важно обстоятелство, което характеризира „Белфа“, именно като родна индустрия е и това, че фабриката сама произвежда стъкло, крушки, трѣбички, месингови цокли и пр. и след. не се внасятъ отвѣнъ (внасятъ се само незначителни спомаг. материали). „Белфа“ създава въ тая страшна безработица работа на 70 сливенски семейства—Ние имаме на ржка цифри и таблици, отъ които се вижда конкретно и документирано какво представлява—„Белфа“. Ние ще изнесемъ всичко това както и описания на самата фабрика и работа.

Сега, днесъ ние само поздравяваме високо българската национална индустрия съ найновото и най-ценно постижение и е. Нека всѣки българинъ знае, че всѣки левъ даденъ за чужди произведения и изнесенъ вѣнъ, е оржие противъ насъ самитѣ, противъ българската стопанска независимостъ, а отъ тукъ и противъ българската държава.

Г. Н-въ

с. Ковачитѣ (Налбантларе)

Бѣха времена, когато въ селата всички, които бѣха по будни, понеже нѣмаше къде да пласиратъ своята енергия, отдаваха се на партизанство или на грабежъ и разбойничество. Така бѣше и въ с. Ковачитѣ. Ония, които заставаха на чело, не можаха да канализиратъ енергията на селянитѣ, не можаха да ги впрегнатъ въ работа и последнитѣ отъ бездѣлие се впускаха въ кражба и еджи, което стана причина селото ни да се компрометира и жигелитѣ му да бждатъ отбѣгвани отъ всички. Дойде, обаче промѣната, дойде и възраждането на селото ни.

Назначиха за намѣстникъ кметъ зап. подофицеръ Вѣлю Джуровъ, човѣкъ съ авторитетъ и инициатива.

Първата работа, която му предстоеше бѣ да организира всички по будни хора отъ селото. Създаде съветъ отъ младежи, съветъ отъ по-възрастни, които да работятъ всѣки въ своята сръда, както и съветъ отъ по-стари, които ще се грижатъ за работитѣ на селото.

И какво стана. Селото, отъ което всички се плашеха и което мнозина смѣтаха за изгубено, изведнажъ се промени. Въмѣсто да се мисли отъ къде да се открадне, всички замислиха какво трѣбва да се направи. Поправиха се чешмитѣ, прокараха се улици, поправиха се училищата, въведе се редъ, че съ право могатъ да ни завидватъ околнитѣ села.

И три месеца само и не е отбелязанъ ни единъ случай на кражба на побой, па и на пьянство дори!

Дойде Коледа и Нова година, намѣстникъ кмета организира младежта да коледува, като събранитѣ суми се употребиха за беднитѣ селяни и ученици. Друга година тѣзи пари се изпиха отъ младежитѣ, следъ което се биеха, намѣсваха се и по стари и ставаше сжщинска война, която завеждаше половината въ болницата, половината въ затвора.

На Коледа намѣстникъ кмета събра най-напредъ по старитѣ хора съ семейства имъ въ училището, където устрой коледна елха, а следъ това и младежитѣ. Това до сега не е ставало. Никога подобни срещи не сж запомняни, а това е единъ сполучливъ начинъ за сближение на хората въ село.

Съ всичко това кметскиятъ намѣстникъ спечели симпатитѣ на селото.

Пожелаваме на г. Джуровъ,

Нашата околия

здраве и упоритостъ, за да повдигне напълно авторитета на селото ни.

Селянинъ.

с. КРУШАРЕ (Артакларе)

Хармонията въ отношенията на хората е била и ще остава за винаги целта, за постигане на която се поставя въ услуга всичко интелигентно и годно за творческа работа. Приобщаване на трудъ и сръдства, за благосъстоянието на хората, его началото, отъ което трѣбва да изхожда всѣки.

Следвайки тоя пѣтъ, хората около кооперацията на с. Крушаре, сж си поставили за целъ да събератъ всичко малоимотно и безимотно въ селото въ едно цѣло, като по тоя начинъ, събрани наедно да дадатъ отпоръ на алчността и безскрупулността на нѣкои сръди. Работейки скромно, безъ шумъ около себе си, кооператоритѣ въ това село сж дали единъ голѣмъ примѣръ на себеотрицание. Трудътъ имъ се овенчава, съ издигане на единъ кооперативенъ домъ, който следъ училището, да продължи да дава и сѣе просвѣтата между селянитѣ—кооператори.

Осветяването на тоя домъ се извърше на 10 т. м. при една рѣдка задушевностъ Гости и кооператори, дадоха да се разбере, че ценатъ такива културни начинания. На край всички си дадоха дума, че следвайки пѣтя на кооперацията, ще положатъ още повече усилия за привличане подъ знамето на сжщата, и тия които сж вѣнъ отъ нея.

Л.

с. Трапоклово

На 3 т. м. говори въ селото централния ни кметъ г. Н. ПАСКАЛЕВЪ, на тема „НОВАТА ДЪРЖАВА“.

Въ своята речъ, оратора разви и изнесе най-подробно и обективно, общитѣ психологически, политически и исторически причини, които докараха смѣната на парламентарния режимъ у насъ.

Направи прѣгледъ на либералната държава и нейнитѣ лоzungи, изникнали въ огъня на френската революция отъ 1789 г., които днесъ, следъ свѣтовната война, изгубиха своето значение и издигна високо принципитѣ на съвременната авторитарна държава, която гради своето величие върху величието на нацията по пѣтя на социалната политика и грижитѣ за мира, труда и благосъстоянието на самия народъ.

Речта направи много добро впечатление.

В.

Г. Гюлмезовъ

ЗМЕЙОВЕТЪ ДУПКИ

(легенда)

Презъ далечното минало, въ мѣстността „Хисарлъка“ въ предгорията на „Синитѣ камъни“ се е издигала недостижна крепостъ. Буйни лозя, кичести орѣхи и клонести черешки, покриватъ днешнитѣ развалини. Тя е господствала надъ обширна гора, която е покривала мѣстото на Сливенъ и широкото му поле, а буйни бистроводи потоци сж поили брѣговетѣ ѝ.

Висока каменна стена е обграждала крепостта. Край вратата и по жглитѣ ѝ сж се издигали остро върхни бойници, надъ които се е развѣвало знамето на Римската империя. А по зѣбчатитѣ стени се оцъртавали окованитѣ съ бронзъ и желѣзо, фигури, на римскитѣ воини. Всрѣдъ об-

ширния крепостенъ дворъ, голѣмата мраморна чешма, непрекъснато е разливала буйни студени води. Тая крепостъ е била седалището на стария полководецъ—подъ управлението на когото сж били и всички околни крепости по планината.

Свечеряваше се. Слънцето току що бѣ залѣзло задъ близкитѣ ридове. Сини сѣнки покриваха планината. Прѣди крепостната врата да се затвори, пристигна римски легионъ, испратенъ да засили крепостта при Месемврия. Следъ нѣколко дневна почивка, легиона бѣ готовъ да продължи пѣтя си.

Звездитѣ изгасваха една следъ друга. Легиона бѣше готовъ и подреденъ сръдъ двора на крепостта. Рѣзко прозвучаха

трѣбитѣ. Бавно, тежката крепостна врата се разтвори. Управителя прегледа легиона. Поздрави го. Пожела имъ щасливъ пѣтъ. Спрѣ се при началника на легиона и го предупредява, че отъ крепостта до главния пѣтъ—отвеждатъ два пѣтя. Единиятъ слиза право презъ гората—а другия следи политъ на скалитѣ.

—Тоя пѣтъ, продължилъ той, минава покрай дълбока пещера, гдето отъ години живѣе грамаденъ, жестокъ змей. До сега никаква човѣшка сила не е могла да се справи съ него. Дадени сж много и сжпни жертви—но напраздно. Затова съветвамъ ви—да мините по пѣтя, който пресича гората.

Началника на легиона се вгледва въ скалитѣ. Потърсва съ погледъ—мѣстото на пещерата—жилище на змея. И вслушва се въ дадения съветъ. Отдава честь, сбогува се и се мет-

на на коня. Но преди да поведе легиона—предъ него застава младъ воинъ ездящъ на бѣлѣ буенъ конь.

—Разрешете да мина самъ—по опасния пѣтъ, замолва той.

Началника го изглежда. Усмивка заиграва по суровото му лице.

—Не, отговаря той. Безсмислено е да се излагаш на явна смъртъ. Младъ си. На тебе е бждашето. Ще имашъ достатъчно време да опиташъ силитѣ си въ люти боеве. Но не и въ борба съ змея.

Но младия момѣкъ—молилъ—настоявалъ. Нито молбитѣ на другаритѣ му, нито тия на началника му, сж могли да го отклонятъ отъ това чудно за тѣхъ желание. И на война е било разрешено да мине по застрашения отъ змея пѣтъ.

Слънцето едва що бе озарило върховетѣ на „Синитѣ ка-

мъни“. Леки сутренни мъгли бавно се издигаха надъ Катжговскитѣ височини. Далечно по каменнитѣ усои замираще злоещия гласъ на бухала. Само еката на водопадитѣ изъ планината, нарушаваше сутринната тишина.

Едва получи война исканото разрешение, отдаде честь, заяви, че ще настигне легиона—и се понесе по трудния и опасенъ пѣтъ. Скоро ездача и коня се изгубиха изъ гората. Отдавна напуснатия пѣтъ бѣ непроходимъ, голѣми каменни блокове, бѣхи го засипали. Столѣтни дървета, съборени отъ буритѣ, лежаха повалени надъ него. На далечно отъ крепостта на младия човѣкъ прѣмина буенъ потокъ и наново се загуби въ лесътъ.

Зазори се. Птичкитѣ запѣха. Исплашенъ елень мина поланата и като сѣнка изчезна изъ гората. Но младия воинъ не

НАШАТА ДУМА.

Народъ и просвѣта

Винаги и навсѣкжде неуката и тъмна маса, безпросвѣтната народъ, е била най-благодатната почва да виреят: робството, заблудитъ, демагогията. Нькога отъ мрака на срьднєвѣковieto и отъ надутия тронъ на абсолютизма високо бѣ издигнатъ повика: повече мракъ и тъмнина за народа, неукъ и простъ народъ. Естествено неукия и простъ народъ тогава бѣше необходимата срьда да се крепятъ и забържатъ богатствата, силата и властта на папитъ, на феодалитъ, на абсолютнитъ монарси. Появата на ренесанса скъса съ тоя повикъ. За голѣмитъ открития на новото време, за прогреса на културния човѣкъ, просвѣтата на народа се яви като първа нужда. И не само просвѣтата, разбираана като формална грѣжа, като политика на една културна държава, — не само просвѣтата — олицетворена въ множество училища, университети, музеи и пр. Новото време съ своитъ нови нужди, потребности, иски и я днесъ, съ новитъ разбирания за човѣка, държавата, управлението, — поиска и потърси другата просвѣта — широката, масова просвѣта на низинитъ, на народа, просвѣтата въ помощ на благоденствието на народа и държава. Строгата, студена наука на университетатръбваше да слезе долу по полетата, нивята, по работилницитъ, по фабрицитъ, за да подпомогне селянина, занаятчията, работника. Учителя трѣбваше да напусне четиритъхъ стени на класнатата стая следъ работата тамъ, за да иде между широкитъ слоеве на народа. Стана ясно — само просвѣтения, културно народъ, олицетворенъ въ просвѣтения работникъ, въ просвѣтения занаятчия, въ просвѣтения селски стопанинъ, може днесъ да се бори, да живѣе, да създаде силна и културна нация, силна и благоденствуваща държава. Всѣка инициатива, всѣки опитъ да се създаде ньщо ново при безпросвѣтенъ народъ е немислимо — то би се разбило или най-малко изкривило, изопачило въ инертността, въ некултурността на масата — непросвѣтена, неуката. Патя на всѣка реформа, на всѣки прогресъ днесъ, почва върху широката просвѣта на народа...

У насъ тая широка просвѣта на народа тепърва започва. Веднага още следъ освобождението, и години следъ

него, ние се захемъ съ една формална просвѣта, съ една крайно погрешна просвѣтна политика. Партизанската демагогия и фаталния политически максимализъмъ (Санъ-Стефанска България.) създадоха хиляди училища — разсадници за чиновници на държавата. Роемето на учебнитъ заведения у насъ ставаше не по реалнитъ нужди на живота и ясната държавническа мисль, а за хатъра на българския партизанинъ и грѣшенъ български политикъ. Учителя остана въ тия училища, на плашенъ и свитъ чиновникъ, намѣсто бунѣнъ апостолъ на културата; агронома, лѣкря, професора се затвори въ кабинетитъ си затрупани въ преписки, протоколи, анкети, изследвания. За широка култура, здравна, политическа просвѣта никой не мислеше. Нашата грѣшна просвѣтна политика изхвърли хиляди службогонци — вишисти които днесъ, отчаяно хлопатъ за работа, намѣсто да създаде културни работници въ стопанството. Нашата лоша просвѣта остави народа ни безъ народни будители и го хвърли въ отровната речъ на политическия демагози — агитатори. Едва на последъкъ тукъ и тамъ, несистемно и повече по инициативата на читалищата, се създадоха „народнитъ университети“ — университети за народа, това пълно и хубаво име, значи популярна наука, значи широка масова просвѣта за народа и тъкмо за това, онова което народния университетъ ще изнася трѣбва да бжде точно „за народа“, да намѣри неговия пулсъ, да отговори точно и пълно на нуждата му за знание, култура, изкуство, просвѣта и „Народния университетъ“ при читалище „Зора“ — Сливенъ макаръ съ известно закъснение, урежда цикълъ сказки, отъ които тия дни оповести и изнесе първата. Разглеждайки програмата на университета и свързайки я съ мислитъ ни за просвѣтата народна, ние бихме забелязали: че наредъ съ обявенитъ теми, би трѣбвало да намѣрятъ мѣстото си, жизненитъ въпроси за града ни и народното стопанство, въ какъвто случай Фроиндъ любезно би трѣбвало да се нареди наредъ съ стопановеда и агроделея, а „Разхубавяването, като възможностъ“ съ „Наторяването на Креставо поле и използването му като НЕОБХОДИМОСТЪ за Сливена“... „Изтокъ“.

Общинитъ и населенитъ мѣста въ Сливенска околия

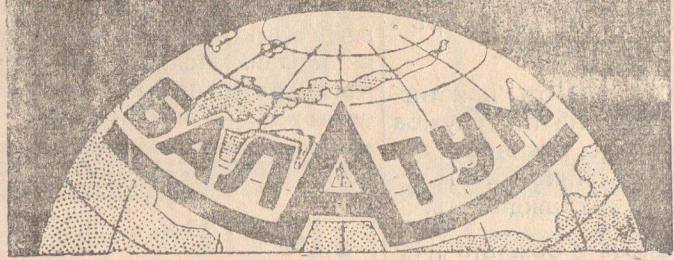
Преименованието на голѣма частъ отъ селата въ Сливенска околия, (което стана на ньколко пѣти), както и прегрупирването на самитъ села въ составни общини, съгласно административната реформа, минаха твърде незабелезано и освенъ за непосредствено засегнатитъ, останаха чужди за гражданитъ отъ града и околията. Въ тази смисль говорятъ и ньколко получени въ редакцията подканения да съберемъ и изнесемъ предъ чителитъ ни станалото въ това отношение.

Считайки, че действително въпроса представлява интересъ, предлагаме на чителитъ си, списъка по общи и, на всѣки селища въ околията. Посочени сж новитъ, а въ скоби — старитъ имъ имена:

1. Сливенска община: гр. Сливенъ, с. Сотира.
2. Блатецка община: с. Блатецъ (Есирлий), с. Глушникъ, с. Горно-Александрово (Бургуджий), с. Драгоданово, с. Калояново (Тулуджа), с. Трапоклово (Теркеболу).
3. Бѣленска община: с. Бѣла, с. Боровъ долъ (Чамъ дере), с. Бѣла-Паланка (Бѣла Чешлий), с. Вжгленъ (Кюмюрджи чифликъ), с. Градско (Юренджий), с. Желтъ бръгъ (Саръ-яръ), с. Новачево (Ени-кьои).
4. Гавраиловска община: с. Гавраилово (Дерменъ дере), с. Бинкосъ, с. Голѣмо-Чочовене, с. Малко-Чочовене, с. Селиминово (Кара-Сарлий), с. Чинтулово (Касъмово).
5. Джиновска община: с. Джиново, с. Ковачитъ (Налбангларе), с. Старо-село, с. Струпецъ.
6. Керменска община: с. Керменъ (Керменлий), с. Бозаджий, с. Гълъбинци (Мосукоджалий), с. Николаево (Екьой), с. Скобелово (Кьопеклий).
7. Крушарска община: с. Крушаре (Артакларе), с. Каменъ (Демирджилий), с. Чокоба.
8. Самуиловска община: с. Самуилово (Турсунлий), с. Гергевецъ (Аладаглий), с. Глуфитшево, с. Мечкарево, с. Панареговци (Кърсанлий), с. Рѣчица (Чирлий).
9. Михайловска община: с. Михайлово (Черкишлий), с. Лулица (Чибуклий), с. Тополчане (Кавлаклий).

ХУБАВИ
сушени СЛИВИ
доставя кооперация Възраждане чрезъ СТЕФ. КАДЪНКОВЪ

ЦѢЛИЯТЪ СВѢТЪ Е ПОКРИТЪ СЪ

НАЙ-МОДЕРНАТА ПОДОВА НАСТИЛКА

БАЛАТУМЪ

БАЛАТУМЪ носи РАДОСТЪ, ЩАСТИЕ и ДОБРО ЗДРАВЕ
БАЛАТУМЪ създава ЛУКСЪ, КОМФОРТЪ и КРАСОТА
БАЛАТУМЪ пести ТРУДЪ, ВРЕМЕ и ПАРИ.
БАЛАТУМЪ е най-хигиеничната и при това най-ефтината подова настилка.

НАСТИЛКИ, КИЛИМИ, КИЛИМЧЕТА и ПЖТЕКИ
(Пазете се отъ имитации)

Представителъ за Сливенъ и околията
ПАН. КАМБУРОЗЪ, тел. 51. 1—3

Цените ли здравето си —
обичайте чистотата!

Посещавайте само — КОНЬ-БАНЯ и Гиговата баня (Аба-пазаръ)

Тамъ ще намѣрите чистота и приятна обстановка.

Запомнете:
Че само Конь-баня работи въ ПЕТЪКЪ презъ цѣлия
день за МЪЖНЕ.

2—3 Съдържателъ: П. Василевъ.

Сливенско Държавно Агрономство

Обявление № 545

Сливенското Държавно Агрономство обявява на интересующитъ се, че търси да наеме помѣщение за време отъ IV до 31. XII. 1935 год. за помѣщение на Сливенското Държавно Агрономство, Сливенското Лесничейство и Сливенския Окол. Ветеринаренъ Лѣкаръ. Търсеното помѣщение трѣбва да има поне 15 стаи, оборъ за 6 коня и за 3 файтона.

Притежателитъ на такова помѣщение да подадатъ заявление до Околийското Агрономство най късно до 1 Мартъ 1935 год.

Разносикитъ по публикацията сж за смѣтка на наемодателя.

гр. Сливенъ, 14. II. 1935 год.

Окол. Агрономъ: Стефановъ.

видъ еленътъ — не чу пѣсенята на птичкитъ. Мисльта му бѣ въ борбата, която всѣки моментъ очакваше. Спомни той какъ като дете, майка му по тайни пѣтища го отвеждаше въ катакомбитъ, гдето въ дълбокитъ галерии се преповедваше учението на Назарянина. Неочаквано коня спрѣ. Разтревожи се и боязливо се вгледаше къмъ скалитъ. Война се вглежда въ околнитъ гора и скали, но нищо не видѣ. Той намѣсти щита си, постави подбрадника на шлема, стисна здраво копието и внимателно продължи пѣтя си. Бавно се провираше подъ старитъ бръстове, сплетени съ скрипки и дива лоза, до като стигна до буенъ пенливъ потокъ. Огледа дълбокия бродъ. Видѣ широка поляна по отсрещния бръгъ — осѣена съ каменни блокове, които се тулеха подъ надвесенитъ клонови стари джбове. Полянката, окжпана отъ роса, искреше съ цвѣта

на хиляди безценни камъни. Война спрѣ. Вгледа се въ полусѣнката подъ клонитъ, и едва сега видѣ страшното чудовище — прикрито между скалитъ и сѣнката на джбоветъ — то очакваше търпеливо жертвата, биейки и нервно опашката си. А зеленитъ му студени очи бѣха приковани ту въ коня, ту въ ездача. Не дълго той се вгледа въ невидимото до сега чудовище. И въ исто страхъ, той почувства сили по голѣми отъ тия, които познаваше у себе си. Застана здраво на стремената. Мина бързо дълбокия потокъ и, цѣли изкалени, конь и ездачъ, застава въ предъ зиналата уста на змея. И тукъ на полянката — предъ безмѣлвнитъ столѣтни дървета — започва неравна борба между човѣка и змея. Птичкитъ преставатъ да пѣятъ. Водапитъ спиратъ непрекъснатия си екоть. По горага се понася не бивала до сега буря. Мракъ

покрива земята. Борбата завършва. Младия воинъ одържа побѣдата. Убива змея. Отсича главата му. Превръзва я къмъ седлото и бързо се спуща за главния пѣтъ. Бурята затихва. Мрака изчезва. Слънцето наново — обсила земята съ свѣтлина. Птичкитъ весѣло запѣха и водитъ продължиха пѣтя си. При брода на голѣмата рѣка война настигна легиона. Весель и доволень — отминава напредъ — застава предъ началника си и захвърля отсечената глава на змея. Обща радостъ обзема легиона и началника му. Тогава тоя последния — следъ като разглежда главата на чудовището — обръща се къмъ война и запитва: — Какъ — ти можа да извършишъ това, за което толкова много жертви сж дадени? А младия момѣкъ — хвърля погледъ къмъ другаритъ си, въ който се четеше тържеството на побѣдителя и страхътъ

къмъ неизвестното. Вглежда се въ отсечената глава, поглежда началника въ очитъ и едва чуто произнася: — Християнинъ съмъ. Съ силата на моя Богъ убихъ — змея. Отгжихъ за загиналитъ. Другаритъ му изплашено се споглеждаатъ. Тѣ намѣриха отговора за дързъкъ и опасенъ. Началника се замисли. Лицето му засия. Подаде ржка на младия воинъ и каза: — Слушалъ бѣхъ за новата религия, която като грамадна вълна залива империята и сѣсидитъ ъ Видѣхъ мжченици за нея, страдащи безъ страхъ, очакващи на арената да бждятъ разкъсани отъ лъвоветъ, или да бждатъ живи изгорени за да осветятъ пѣтя на цезаря. Но отъ тоя моментъ азъ искамъ и ще бжда християнинъ. Следъ пристигането въ Месемврия ще се покрѣстя. Тогава и легионеритъ заявяватъ, че и тѣ ще се покрѣстятъ, което и

сторили. * Дали въз основа на тая легенда, въ последствие близо до „Змеевитъ-дупки“ е построень малъкъ параклисъ по всѣка вероятностъ отъ времето на Цв. Асенъ II. Защо той е поставенъ до самитъ „Змеєви дупки“? Не сж ли тѣ служили на монаситъ отъ параклиса и околнитъ черкви за убежище презъ дни на нашествия и костница на починали такива? Това е загадка, която бждащитъ проучвания и разкопки ще установятъ. Въ сжитъ тия пещери преди десетки години е намѣренъ голѣмъ каменень чукъ, отъ което се заключава, че тѣ сж съществували много отдавна и, че по всѣка вероятностъ, сж биле прибѣжище на човѣка отъ каменния вѣкъ. печ. „Балканъ“ — Сливенъ.

ХРОНИКА

Утре, недѣля, Сливенския Народен хоръ дава своя концертъ въ Пловдивъ.

Прихода е за довършване на паметника „х. Димитъръ“. Желаетъ му успѣхъ.

За нѣколко дни бѣ пристигналъ въ града ни по служба подначалника на основното образование—г. Николай Тодоровъ,—нашъ съгражданинъ.

Цикълъ сказки е обявилъ „Народния университетъ“ при ч-ще „Зора“ всѣки вторникъ и петъкъ. Отзовали сж се на поканата на университета: г. г. полковникъ Луковъ, майоръ Балтаковъ, Б. Бончевъ, директоръ на гимназиитъ, Л. Ковачевъ и Н. Бербаговъ,—учители, и лѣкаритъ: Д-ръ Ю. Карамалаковъ, Д-ръ Никова, Д-ръ Ст. Кадиевъ и Д-ръ П. Абаджиевъ.

Очаква се тази година да се направятъ бордюри, тротоари и настилки или паважъ въ повече отъ регулиранитъ улици на града.

Въ сливения общински съдъ презъ м. януарий т. г. сж постъпили: 83 дѣла граждански, 1 нак. о. хар., 58 помирит. граждански и 15 помир.—наказ.

Разгледани сж всичко 142 дѣла. Отъ тѣхъ сж прекратени поради спогодба 39 дѣла.

Въ недѣля 17 т. м. следъ църковенъ отпускъ въ всички първоначални училища и прогимназии въ Сливенъ ще се формиратъ ученически православни християнски дружества.

Наскоро кино „Зора“ ще представи голѣмиятъ филмъ „Бунтовникътъ“—химнъ на свободата, съ голѣмия алпинистъ Луи Тренкеръ.

Читалищната библиотека е вече отворена въ голѣмата общинска зала, като дава книги за прочитъ всѣки вторникъ и сжбота отъ 3 до 5 часа следъ пладне.

На два пѣти презъ м. мартъ ще бжде въ града ни единъ съставъ отъ Бургаския областенъ съдъ за разглеждане дѣла отъ негова компетентностъ.

Комисия е опредѣлила районитъ на мандритъ въ Сливенска околия за 1935 год. Въ следния брой ще дадемъ допълнителни сведения за тия райони и кои села къмъ кои центрове спадатъ.

Областния Директоръ е поискалъ етъ Сливенската община да представи сведение—кои шосета да се впишатъ въ мрежата на третокласнитъ пѣтища. Общинския съветъ ще се произнесе по този въпросъ. Въроятно въ категорията на тия пѣтища ще бжде включенъ и пѣтя Сливенъ—Раково—Нейково презъ Даула.

При държавното текстилно-бояджийско училище въ града ни е инсталирана научна изпитателна станция за изследване на текстилни материали, преди и тъкани.

12 милиона литри вино има по настоящемъ въ производителитъ на Бургаска област. Най-много непродадени вина има въ околитъ: Бургаска—3,700,000 литри, Поморийска—3,500,000 литри и Ямболска—2,800,000 литри.

Пристигна сж и разтоварени въ Бургаското пристанище около 300 м. 100 м. м. манесманови трѣби за подържането и разширението на градския водопроводъ. Доставка е извършена на компенсационни начала.

Областния Директоръ г. Данчевъ заминава на 18 т. м. за София, по служба.

Отдавна въ Сливенъ се чувстваше нужда отъ единъ салонъ за вечеринки и забави. Тази нужда ще се задоволи вече съ открития новъ читалищен салонъ. Залата е много кокетна, разкошно декорирана и покритъ съ паркетъ. Салона се дава вече подъ наемъ за вечеринки и забави. Подробности биха могли да се научатъ отъ канцеларията на читалището.

„БРЕГЕ“

образово часовникарско заведение, София, Главно представителство на Американскитъ

Радио—апарати

„КАДЕТЪ-БИЖУ“

съобщава на почит. Слив. граждани, че единственъ представителъ за Сливенъ на Радио—„Кадетъ“ е г.

ЩИЛ. ВАСИЛЕВЪ

и че всички други, които правятъ разни машинации, макаръ и съ единственъ апаратъ въ рѣка, го правятъ съ целъ за непочтенна конкуренция

Тия дни пристига нова паргида апарати

Съ почитъ: „БРЕГЕ“

Провокация, недомислие или...

Въ брой 462 и 463 на Ямболския вестникъ „Тракиецъ“, се поднасятъ на читателитъ такива нѣща, които немогатъ да не извикатъ възмущение у всѣки интелегентенъ човѣкъ, поради измислицитъ, които сж помѣстени вътрѣ по отношение станалото преброяване: Сливенъ билъ представилъ при преброяването мъртви души! А въ брой 463 отъ 10 II т. г. „Тракиецъ“, като съобщава броя на жителитъ въ Ямболъ, добавя—всички градове—съ изключение на Сливенъ, *гдѣто преброяването е опорочено и сега се работи върху допущенатитъ грѣшки*, сж вече представили преброителнитъ книжа. За подобни тенденциозни съобщения, които преминаватъ границитъ на елементарната учтивостъ, ще има думата сжда. Но ние сме длъжни да напомнимъ на нашия събратъ, че въ благороднитъ стремежи на единъ вестникъ да работи за културното повдигане на своя градъ, грандоманията и тенденциозността мѣсто нѣматъ. Че Ямболъ въ близко бждеше ще има воденъ басейнъ въ своята турска баня, че успѣха и по ведението на ученицитъ отъ гимназията билъ единъ отъ първитъ въ България, че ще има сграда за реалка, въ която трѣбвало да има баня и кабинети, това може само да ни радва, но да се кжса моста между двата града, когато въ Ямболъ, половината жители сж отъ Сливенски произходъ е непростимо за тия, които дра-

чатъ въ вестницитъ, а найвече за тия, чиито кръвни връзки имать всички интересъ взаимне имъ пречатъ да кажатъ—но да се допълнятъ.

СЛИВЕНСКО ГРАДСКО ОБЩНСКО УПРАВЛЕНИЕ

ОБЯВЛЕНИЕ № 2885

Известяватъ се интересуващитъ, че въ месеченъ срокъ отъ публикуване настоящето въ мѣстния вестникъ „Изтокъ“, въ Сливенското данъчно управление ще се произведатъ следнитъ търгове:

1. Отъ 9 до 10 ч., търгъ съ явна конкуренция, за отдаване подъ наемъ общинската кариера за ломени камъни, въ мѣстн. „Добревъ рѣтъ“, Сливенско землище, за срокъ отъ петъ (5) години, начиная отъ деня на подписване договора. Първоначална цена за единъ кубически метъръ ломени камъни се опредѣля на деветъ (10) лева съ задължение изваденитъ камъни годишно да бждатъ най-малко хиляда (1000) кубически метра. Залогъ за правоучастие въ търга 1000 лева.

2. Отъ 10 до 11 часа, търгъ съ явна конкуренция, за отдаване подъ наемъ общинската кариера за ломени камъни и плочи въ мѣстн. „Малкъ Голищъ“, Сливенско землище, за срокъ отъ петъ години, начиная отъ деня на подписване договора. Първоначална цена за единъ кубически метъръ камъни осемъ (8) лева и за единъ кубически метъръ плочи двадесетъ (20) лева, съ задължение изваденитъ ломени камъни и плочи да не бждатъ по-малко отъ по двеста кубически метра годишно. Залогъ за правоучастие въ търга 560 лева.

Тържнитъ книжа сж на разположение всѣки присжитственъ денъ въ общинското управление—дѣловодителъ търговетъ.

гр. Сливенъ, 14 февруарий 1935 год. Отъ общината

СЛИВЕНСКО ГРАДСКО ОБЩНСКО УПРАВЛЕНИЕ

Обявление № 2886

гр. Сливенъ, 14 февруарий 1935 г.

Известяватъ се интересуващитъ, че на 16-я день отъ публикуване настоящето въ мѣстния вестникъ „Изтокъ“, въ канцеларията на Данъчното управление ще се произведатъ следнитъ търгове:

1. Отъ 9 до 10 часа, ще се водятъ преговори за отдаване подъ наемъ, по доброволно съгласие, на общинското „опитно поле“ при „Тузъ Йолу“, състоящо се отъ 40.2 декара. Първоначаленъ наемъ 30 лева за единъ декаръ на година. Наемъ срокъ отъ 1. IX. 1934 год. до 31. VIII. 1935 год.

2. Отъ 10 до 11 часа, търгъ съ явна конкуренция за доставка на шаекъ и други платове за направа облекло на пожарникаритъ, полицейската, полска и горска стражи и прислужницитъ—общински и училищни за презъ 1935 г. Първоначална цена 45800 л. Залогъ 5%.

3. Отъ 14 до 15 часа, ще се водятъ преговори за отдаване подъ наемъ по доброволно съгласие дюкянъ № 1, съ северенъ и юженъ входъ, заедно съ втория му етажъ, построенъ отъ Сливенската популярна банка, за кафене—локалъ за време отъ 1 януарий 1935 г. до 31 декемврий 1937 г. Първоначаленъ годишенъ наемъ 24,000 л. Залогъ 10% върху тригодишния наемъ.

4. Отъ 15 до 16 часа, търгъ съ явна конкуренция, за отдаване подъ наемъ зарзаватчийски дюкянъ № 4, за време отъ 1 мартъ 1935 г. до 31 декември 1935 г. Наемътъ ще се опредѣли по време на търга.

Тържнитъ книжа сж на разположение всѣки присжитственъ денъ въ общинското управление—дѣловодителъ търговетъ.

Отъ общината

3-о административно отчетничество--Сливенъ

Обявление № 218

Обявява се на интересуващитъ се притежатели на зеленчукови градини, че отчетничеството търси да наеме по доброволно съгласие зеленчукова градина отъ около 40 декара, която да бжде въ мѣстността заключаваща се между: лагера при с. Чаирлий и мѣстността „Рѣчица“.

Наемния срокъ е за време отъ 1 Априлъ 1935 год. до 31-й декемврий 1937 год. Изплащане съ платежна заповѣдъ веднажъ на всѣки 3 мѣсеца.

Поемнитъ условия могатъ да се видятъ въ всѣки присжитственъ денъ и часъ въ канцеларията на Заведующъ Складоветъ на 3 й пех. полкъ, кждето се приематъ и предложенията до 18 февруарий т. г., като спазаряването ще се приключи въ този денъ отъ 9—10 часа въ данъчното управление на гр. Сливенъ.

Всички разноси по публикация, гербъ, сключване договора и др. сж за смѣтка на този, който отдаде градината си подъ наемъ.

гр. Сливенъ, 15 февруарий 1935 год.

Отъ Заведующъ складоветъ.

Плащането на данѣцитъ

Срокътъ за доброволно плащане последната третина отъ данѣцитъ за 1934/1935 година и третината на новоопредѣленитъ съ 10% отстъпка (за ония които предплатятъ цѣлогодичния си данѣкъ)—е 25 т. м. Следъ това данѣцитъ ще се събиратъ по принудителенъ начинъ съ 1.25% месечна лихва.

На 25 т. м. изтича срока за изплащане третата шестинка на закъснѣлитъ данѣци, събирането на които е разсрочено за три години по две шестинки годишно.

Закъснѣлитъ до 1924/1925 год. данѣци при изплащане редовно на шестинки се намаляватъ както следва: на който дължи до 20,000 лв. съ 75%, до 50,000 лв. съ 50%, до 100,000 лв. съ 35% и надъ 100,000 лв. съ 25%.

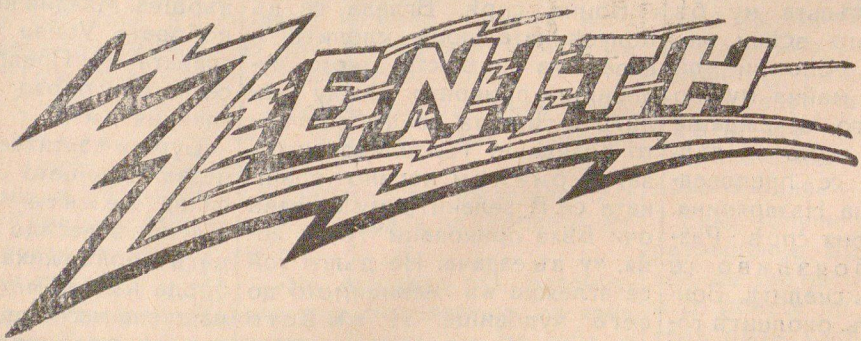
Поземления данѣкъ до 1931/32 год. включително, при изплащане редовно на шестинка се намалява: на който има отъ 50 до 150 дек. съ 60%, а надъ 150 дек. съ 40%.

Двойния данѣкъ занятие, (държавния размѣръ заедно съ върхнинитъ отъ 1925/926 до 1930/1931 ф. г.) при изплащане редовно на шестинки се намалява: на лицата, съ доходъ презъ 1933/34 до 20,000

лв. съ 50%, до 40,000 лв. съ 30% и до 80,000 лв. съ 25%.

Следъ 25 т. м. ще се пристъпи къмъ принудително събиране на неизплатената шестинка.

ЛИДЕРА НА АМЕРИК. РАДИОИНДУСТРИЯ!

Най-предпочитанитъ у насъ

Радио-апарати „ЗЕНИТЪ“

модель 1935 год.

Недостигнати по тонъ и мощностъ. Пълна гаранция за селективностъ и трайностъ на лампитъ. Специална суперхетеродинна конструкция—работящи БЕЗЪ ЗЕМЯ и АНТЕНА.

Цени конкурентни

1-3 Представителъ за Сливенъ: П. КАМБУРОВЪ тел. № 51.